

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

LX. Spolia Prælatorum Neapolitani regni, jam pridem ab Innocentio XII.
Ecclesiis, quibus iidem erogentur, novis superadditis cautionibus,
providetur. 28. Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

Arque inter-
rim oportu-
na colligi,
causantique
documenta
praecipitur.

Fides asseri-
tur exemplis.

Dat. 30.
Martii 1756.
Pont. 16.

L X.

Procurium.
Assidua Pon-
tificum cura
in sublevan-
dis Ecclesia-
rum indigen-
tis.

Innocentii
XII. Consti-
tutio de Spo-
liis Praelato-
rum Neapoli-
tani Regni,
ipsorum Ec-
clesiis im-
pandis.

tio committimus, ut monumenta omnia, quae
tum ab iis, qui hujusmodi Monasteriorum Pa-
tronatum sibi vindicare intendant, tum ab aliis,
qui eorundem libertatem propugnare conen-
tur, sibi fuerint exhibita, ad Nos, & Sedem A-
postolicam transmittat, ut, omnibus visis atque
perpensis, sive a Nobis, sive a Successoribus no-
stris Romanis Pontificibus, tam circa asserta no-
minandi seu praesentandi jura, quam super vacan-
tium hujusmodi Abbatiarum, & Monasteriorum
administratione, prout justum fuerit, definiatur,
& opportune provideatur.

§. 10. Volumus autem, ut praesentium Lit-
terarum exemplis, etiam typis impressis, manu
alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo
Personae in dignitate Ecclesiastica constituta
munitis, eadem prorsus fides ubique, in
judicio & extra illud adhibeatur, quae ipsis
praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel
ostensa.

Datum apud S. Mariam Majorem die 30.
Martii 1756. Pontificatus Nostri Anno Decimo-
sexto.

Spolia Praelatorum Neapolitani Regni, jam
pridem ab Innocentio XII. Ecclesiis, quibus
idem praesuerunt, applicata, ut in designa-
tos usus erogentur, novis superadditis cau-
tionibus, providetur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

PASTORALIS sollicitudo, qua Praedecesso-
res Nostri Romani Pontifices indigentium
Ecclesiarum necessitatibus occurrere, easque,
collatis etiam in id Apostolici Aetarii redditibus,
sublevare pro viribus studuerunt, Nobis una cum
reliquis supremi Pontificatus Officiis imposita,
animum Nostrium impellit, ut providas leges in
eum finem ab ipsis Praedecessoribus Nostri-
statis, quae temporum decursu, ob impedimenta
postmodum objecta, & fraudes malitia hominum
excogitatas, easque in pravam consuetudinem
generaliter inolefcentes, ad propositum utilitatis
fructum inefficaces evasisse deprehenduntur, praesenti
rerum conditioni attemperemus, novisque
superadditis sanctionibus ita roboremus, ut re-
motis obstaculis, opportunum earundem Ec-
clesiarum decori ac dignitati subsidium per Apo-
stolicam Sedem largitatem allatum fuisse lateatur.

§. 2. Alias siquidem fel. record. Praedecessor
Noster Innocentius Papa XII. paterna mi-
seratione considerans inopiam complurium Ec-
clesiarum Archiepiscopali, Episcopali, a-
liarumque, quibus Praelati inferiores, seu Digni-
tates, jurisdictionem quasi Episcopalem, seu
Ordinariorum jura habentes, praesunt, in Re-
gno Neapolitano existentium, per suas litteras
Apostolicas, incipientes *Inscrutabili*, datas apud
S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Domi-
nicae 1694. III. Kalendas Februarii Pontificatus
sui anno III., jus illud, quod Camerae Apo-
stolicae ex antiqua consuetudine, & in vim plu-
rium Apostolicarum Constitutionum compete-
bat, percipiendi videlicet, exigendi, & assequen-
di post obitum cujuslibet ex Archiepiscopis, Epi-
scopis, & Praelatis inferioribus dicti Regni,
quascumque pecunias, res, jura, & bona, etiam
stabilia, per eos ex redditibus, fructibus, & pro-
ventibus suarum Ecclesiarum acquisita, Spolia
nuncupata, nec non fructus naturales a solo separa-
tos, & civiles ex praesatis redditibus tempore

mortis exactos, & etiam inconsumptos, & in-
commixtos, ab eadem Camera Apostolica ab-
dicavit, & separavit; volens ut successivis tem-
poribus praemissa omnia & singula, ad antedi-
ctas Archiepiscopales, aliasque Cathedrales, &
reliquas, quibus decedentes Archiepiscopi & E-
piscopi, seu Praelati inferiores praesuerunt, illi-
que non indigentibus, ad Parochiales Ecclesias
eorum regimini commissas, omnino spectarent,
& ad earum favorem, beneficium & utilitatem
cedere, converti, ac erogari deberent; relicta
decedentibus Praesulibus facultate designandi
usus, in quos hujusmodi Spolia, pro utilitate
& commodo earundem Ecclesiarum, erogan-
da censerent; quod si ab ipsis praesentibus non
fuisse, id ipsum ab eorum Successoribus, cum
suorum Capitulorum scientia & consilio, fieri
permisit; quemadmodum latius videre est in
illius citata Constitutione, per quam nihil aliud
ex praemissarum Ecclesiarum redditibus,
quam fructus pendentes, seu inexactos, favore
dictae Camerae Apostolicae reservavit.

§. 3. Postmodum vero san. mem. Benedi-
ctus PP. XIII. similiter Praedecessor Noster, ad
tollendas nonnullas controversias super hujusmo-
di Innocentianae Constitutionis intelligentia &
executione exortas, per similes suas Apostolicas
litteras, quarum initium est: *Sacrosancti Aposto-
latus Officium*, editas anno 1724. v. Idus Julii,
Pont. sui anno I., statuit & declaravit, eandem
Innocentii Constitutionem suam integram &
plenarium effectum ex tunc in posterum in praesenti
Regno Neapolitano sortiri, ac perpetuo
obtinere debere, etiam in casibus, quibus
memoratos Archiepiscopos, Episcopos, & in-
feriores Praelatos, extra fines Ecclesiarum, &
Diocesum, apud quas personalem residentiam
facere tenebantur, obire contingeret; nolens
videlicet, praefatas Archiepiscopales, aliasque
Cathedrales, seu Abbatiales, aut Parochiales Ec-
clesias, quarum favor, utilitas, & beneficium
memorato Innocentio Pontifici in primis pro-
positum fuerat, detrimentum ullum vel damnum
accipere, ex eo quod earum Praesules extra de-
bitum residentiae locum ex hac vita decederent;
aliaque pro earundem Ecclesiarum utilitate de-
crevit & sanxit, quae in praesatis ipsis litteris
latius continentur.

§. 4. Subinde autem, accepto quod aliqui,
ad praemissas Innocentii, suasque Apostolicas
Sanctiones eludendas, propositoque effectu frau-
dandis, humana suadente cupiditate, asserere
non dubitabant, licitum sibi esse, de bonis & ju-
ribus ex redditibus Ecclesiarum suarum acquisitis,
seu provenientes, inter vivos disponere, eaque
donare, seu aliter alienare & distrahere, reser-
vatis sibi, quamdiu in humanis egissent, hu-
jusmodi bonorum fructibus, seu usu, & commo-
ditate earum rerum, quas donatione, vel alio
contractu inter vivos nuncupato, a se abdi-
cassent; idem Benedictus Praedecessor per alias
suas litteras in forma Brevis incipientes: *Roma-
num decet Pontificem*, datas apud Sanctam Ma-
riam Majorem die 12. Octobris MDCCXXVI.
Pont. sui anno III., confirmatis iisdem Con-
stitutionibus, ejusmodi pravam interpretationem,
& corruptelam reprobavit, damnavit, ac de
medio sustulit; cavens ne in praxim deduci pos-
set, vel, si forsitan deduci contingeret, ne quid
detrimenti afferret Ecclesiis, quibus juxta Inno-
centianam, suamque praecedentem Constitutio-
nem, bona ex praemissis redditibus acquisita, aut
provenientia, applicari debuissent.

§. 5. Porro perspicuum est, memoratos
duos Praedecessores Nostros omni commenda-
tione dignissimos, dum ab Apostolica Camera
redditibus, & proventibus id separarunt, & abdi-
caverunt, quo ipsa jam pridem pacifica possessione
fruebatur, nil aliud spectasse, quam ut praedi-

A Benedicto
XIII. in fa-
vorem ean-
dem Eccle-
siarum decla-
ratur.

Iterata ejus-
dem Pontifi-
cis adversus
pravas Inno-
centianae Co-
stitutionis in-
terpretatio-
nes declara-
tio.

Una Pontifi-
cum meos,
inopia Ec-
clesiarum suble-
vanda.

1756.

Amplioris
in id ipsum
Pontificie
liberalitatis
contestatio.

ctarum Ecclesiarum inopie & indigentis confulerent. Et Nos quidem non solum relatas eorum Constitutiones plena, ut par erat, executione servavimus; sed illud præterea affirmare possumus, Nostrum pro tempore existentem Thesaurarium Generalem, qui singulis hebdomadis bis ad audientiam Nostram accedit, vix unquam ab ea recessisse, quin, exposita Nobis, ac sufficientibus documentis comprobata tenuitate atque inopia cujuslibet Ecclesie Archiepiscopalis, seu Episcopalis, atque adeo cujuslibet Ecclesiastici Beneficii, per Antistitis seu Rectoris obitu vacantis, Nostrum secum tulerit assensum, vel potius mandatum, ut ex inexactis, sive pendentibus, earum fructibus, ad Cameram Nostram Apostolicam indubie pertinentibus, non exiguam partem, seu pecuniarum summam, in earundem Ecclesiarum utilitatem, & beneficium, erogandam, Nostrum nomine relaxaret. Et tamen his omnibus præstitis, satis constat, Ecclesias pristina semper inopia fordescere, eademque indigentia laborare.

Querele ad-
versus sub-
colletores
Spoliorum
Cameræ olim
proposuæ.

§. 6. Quo tempore in Regno Neapolitano colligendorum Spoliorum usus vigeat, atque hujusmodi Cameræ Apostolicæ jus exercebatur per Subcolletores, & Commissarios inibi constitutos, qui res & bona ex Ecclesiarum redditibus acquisita, & provenientia, pro eadem Camera capiebant; incusabantur hi, quod ad ipsius Cameræ jura in tuto collocanda, viventibus adhuc, licet ægrotantibus, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Prælatibus, auferrent usum & commoditatem suarum rerum, etiam earum, quæ tunc maxime ipsis necessariæ erant. Quod utrum vere ab illis fieret, Nos ignoramus; hoc unum scientes, quod si quis talia attentasset, contra expressam mentem, & manifesta mandata Thesaurarii Generalis ejusdem Cameræ Apostolicæ se gessisset; ut ex Edictis & Ordinationibus ad recte moderandam hujusmodi Ministrorum Cameralium agendi rationem in hac ipsa Spoliorum materia, jam usque ab eo tempore promulgatis, & typis impressis, quilibet agnoscere poterit. Illud quidem compertum habemus, præfatum Innocentium Prædecessorem, in sua citata Constitutione *Inferutabili*, qua Episcoporum & Præfulum Spolia Neapolitani Regni Ecclesiis addidit, dilerte cavisse, ne hujusmodi Ecclesiarum Capitula & Canonici prædictos Antistites seu Prælatos viventes, quantumvis ægrotantes, & in extremis constitutos, suarum rerum commodo, usu, & possessione sub quocumque pretextu privare, neve illos, illisque inservientes quoquo modo perturbare, seu molestare præsumerent; & quidquid pro rerum hujusmodi descriptione & assecuratione, seu pro Ecclesiarum commodo & utilitate, agendum esset, id omne post eorumdem Antistitem & Prælatorum mortem exequendum decrevisse. Et nihilominus ex fide dignorum testimonio satis superque Nobis innotuit, hujusmodi interdictum, atque Decretum nequaquam servari; sed Ecclesiarum Capitula & Canonicos, aliosque, quibus jus est, pro ipsis Ecclesiis, & in earum commodo, memorata Spolia curare, viventibus adhuc Præfulibus, ab occupandis eorum rebus & bonis non abstinere, ac etiam eorum familiaribus negotium sæpe facessere.

Nunc contra
Capitula,
aliosque, qui-
bus Spolio-
rum cura de-
legata, re-
generatur.

Nova ad
hæc tollenda
incommoda
provisio.

§. 7. Cupientes igitur, quantum in Nobis est, hujusmodi abusus & incommoda remove-
re, simulque Ecclesiarum jura, non minus ad
Nostræ, quam ad prædictorum Innocentii, &
Benedicti Prædecessorum mentis executionem,
congruis adhibitis cautionibus, facta tecta ser-
vare; motu proprio, & certa scientia, per
hanc Nostram perpetuo valituram Constitutio-
nem, omnibus & singulis Archiepiscopalem,
Episcopalem, aliarumque inferiorum Ecclesiarum

in prædicto Regno Neapolitano existentium, tam scilicet earum, quæ libere per Nos & Romanum Pontificem pro tempore existentem, quam quæ ad Regiam nominationem conferri solent, Capitulis, Canonicis, seu aliis, ad quos, pro sæpeditorum Spoliorum applicatione in Ecclesiarum commodo & favore, earum nomine, advigilare spectat & pertinet, districte inhibemus, ne quidquam attentare, aut omnino moliri audeant, viventibus adhuc Ecclesiarum Præfulibus, quantumvis gravi morbo affectis, super rebus & bonis per eos acquisitis ex earundem Ecclesiarum redditibus, etiam sub specie & obtentu illas & illa sequestrandi, aut assecurandi; neve ipsorum Antistitem & Prælatorum adhuc viventium domesticos, familiares, aliosque ipsis inservientes, quocumque similiter pretextu, vexare aut molestare præsumant: neque enim ferendum est, ut Sacri Pastores rerum suarum usu & commoditate priventur, vel alia ratione tunc animo perturbentur, quum maxime omnis generis subsidiis juvari opus habent, ut & ægritudinis dolores levius tolerare, & si ita Deo placuerit, in pace Christi requiescere valeant.

§. 8. Quoniam vero ad id agendum, quod contra Innocentianæ Constitutionis Sanctionem fieri compertum est, ea ratio seu causa prætexti solet, quod caveri necesse sit, ne dum Præful æger decumbit, occultentur illius res, atque disperdantur; quodque huic periculo non aliter occurri possit, quam si res ipsæ, ægrotante Præfule, nec dum e vivis sublato, sequestrationi subjæctæ in tuto collocentur; idcirco volumus, atque statuimus, ut quoties agatur de rebus, quæ disperdi facile, occultarique possint, Vicarius Generalis Præfulis ægrotantis hujusmodi res universas in uno pluribusque cubiculis concludat, seu easdem in consuetis cubiculis dispositas relinquens, cubacula ipsa clavibus obserta, Episcopali sigillo communiat, presentibus duobus Sacerdotibus ejusdem Vicarii arbitrio eligendis, qui oculofonis & impressionis signi testes sint, adhibitoque Notario publico, qui super præmissis omnibus legale Instrumentum conficiat.

§. 9. Postquam vero Præful ex hac vita migraverit, tunc claves obsignatorum cubiculorum a præfato Vicario Generali tradendæ erunt Vicario Capitulari, & Canonicis ad id a Capitulo deputatis, per actum solemnem coram iisdem Testibus explendum, & a Notario similiter literis consignandum. Quo facto, onus erit hujusmodi Vicarii Capitalaris, & Canonicorum, exactam rerum omnium descriptionem, sive Inventarium, sine mora incipere, & continenter usque ad finem urgere; eoque rite confecto, unum aut plures eligere Peritos, qui juxta artis suæ regulas, uniuscujusque rei in Inventario descriptæ pretium diſtinent, idque ipsum scripto mandantes, subscriptis proprio caractere nominibus testatum relinquunt. Verum his omnibus absolutis, nequaquam licebit rem ullam in desin-
cti Spolio repertam vendere, aut alia ratione alienare, nisi postquam Ecclesie de novo Pastore, seu Rectore provifum fuerit, atque hic ejusdem Ecclesie possessionem adeptus erit; exceptis tantummodo iis rebus, quæ sine certo detrimento, aut diurno impendio servari non possent; quas nempe, prævio ejusdem Vicarii Capitalaris decreto, pro justo pretio distrahere licebit; ea lege, ut pecunia exinde redacta, apud sacram Eadem, quatenus adfit, alioquin apud idoneum, probatumque Depositarium deponatur, cum cæteris deinde pecuniis unienda, quæ ex aliarum rerum venditione conficiuntur.

§. 10. Reliquæ autem hujusmodi res, quarum distractio, atque venditio, ut præfertur,

non

1756.

Viventibus
Præfulibus,
Canonicis,
Capitulis, ali-
que, quibus
Spoliorum
applicando-
rum cura,
quidquam at-
tentare pro-
hibentur.

Ecclesiis
indemnitatis
Vicario Ge-
nerali Præfulis
ægrotantis
demandatur.

Demortui
Præfulis Spo-
lia quomodo,
& a quibus
describenda,
& custodienda.

Quænam il-
lico distrahi
valeant.

Quæve sint,
adusque cap-
tam a novo
Præfule pos-
sessionem, as-
servanda.

non prius fieri debet, quam novus Præful Ecclesiæ possessionem apprehenderit, ita, uti superius præceptum est, descripta & æstimata, in uno aut pluribus Episcopalis Palatii cubiculis offeratis, & Vicarii Capitularis sigillo obfignatis, asservari debent, Notario claves apud se custodiente; qui eas tunc demum exhibere debet, quum novus Præful Ecclesiæ datus, illius possessione capta, hujusmodi cubacula coram se, vel legitimo Procuratore suo referari possiderit; id quod similiter per actum solemnem ab eodem Notario rogandum, prævia signorum recognitione, ac præsentibus Vicario Capitulari & Canonici præfatis, iisdemque accitis testibus, explendum erit.

Distractionis
methodus,
nec non ap-
plicationis
retractæ ex-
tra de pecunia.

§. 11. Denique apertis hac ratione cubiculis, procedendum erit ad venditionem rerum in Defuncti Spolio reperatarum, juxta pretium iisdem a Peritis constitutum; idque, ad formam in præcatis Innocentii, & Benedicti Prædecessorum Constitutionibus præscriptam, pro necessitatibus, & restaurationibus Ecclesiarum Archiepiscopali, Episcopali, sive Abbatiali, hisce non indigentibus, in Parochiali Ecclesiarum beneficium, & utilitatem omnino erogandum erit; ea tamen lege, ut liceat Archiepiscopo, sive Episcopo, aut Prælato recens electio, res illas, quas sibi usui fore conspexerit, ex aliarum vendendarum cumulo seligere ac retinere, soluto tamen pretio, ut supra, per Peritos definito; quum nimis incongruum sit, ut novus Præful ad Ecclesiæ gubernium accedens, exhaustam penitus domum inveniat, distractamque suppellectilem, & alia domesticis usibus necessaria, quæ ipse pro eodem pretio, quo aliis divendita sunt, sibi comparare potuisset.

Conciliaris
sanctio, de
redditione
Rationum per
Officiales Se-
de Vacante
constitutos
novo Præsuli
exhibenda.

§. 12. Porro Concilium Tridentinum *sess. 24. cap. 6. de Reform.* statuit & decrevit, ut quilibet Episcopus ad vacantem Ecclesiam promotus, ab Oeconomo, Vicario, & aliis quibuscumque Officialibus & Administratoribus, a Capitulo, Sede vacante, constitutis, rationem exigat officiorum, jurisdictionis, & administrationis per eos gestæ; & si quid eos in officio seu administratione deliquisse compere-rit, in eisdem animadvertere possit; quantumvis aute ipsi Capitulo, vel deputatis ab eo, rationes reddiderint, & absolutionem seu liberationem ab iis obtinuerint. Huic itaque Conciliari Sanctioni inhærentes, Nos etiam cuilibet Antistiti aut Prælato ad prædicti Regni Ecclesias in posterum recens promoti, injungimus & mandamus, ut diligenter inquirat atque cognoscat, an a Vicario Capitulari, & aliis a Capitulo deputatis, quæcumque hac Nostra Constitutione statuta sunt, debita executioni mandata fuerint; & si quid forte in aliquam ejus partem commissum, omissumve deprehenderit, delinquentes pro modo culpæ punire non prætermittat; illius præterea conscientiam onerantes, ut summa cura, & sollicitudine advigilet, quo pecunia ex Prædecessoris Spolio confecta, in Ecclesiarum, quibus addita fuerit, indigentias sublevandas fideliter erogetur.

Ad Spoliort
Administrato-
res protra-
hitur, novo-
que Præsuli
comendatur.

§. 13. Atque ita per omnes Ecclesias præfati Regni, quæ in primodicti Innocentii Prædecessoris Constitutione comprehensæ fuerunt, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus

Præmissorum
confirmatio.

observari volumus & præcipimus: atque ad præsentis Nostræ Constitutionis formam, & non aliter, in omnibus & singulis præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ejusdemque Apostolicæ Sedis Nuntios, & quosvis Sedis & Camera prædictarum Officiales atque Ministros, & alios quoscumque quavis auctoritate & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, iudicandum, definiendumque decernimus; ac irritum & inane, si secus super his, a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

LXI

Derogatur
contrariis.

§. 14. Non obstantibus præmissis Innocentii, & Benedicti Prædecessorum, quatenus præfenti haud penitus congruant, aliisque Apostolicis, seu in Provincialibus Conciliis, aut Dioecesanis Synodis ejusdem Regni, editis Constitutionibus & Ordinacionibus; nec non Ecclesiarum, & Capitulorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, decretis, usibus, styliis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & exemptionibus, quavis etiam Apostolica auctoritate, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, ac etiam pluries approbatis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus & singulis, eorum tenores & formas pro sufficienter expressis, ac etiam insertis habentes, ad præmissorum effectum, plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplorum
auctoritas.

§. 15. Volumus autem, ut præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si originaliter exhibitæ forent aut ostensæ.

Sanctio.

§. 16. Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc Nostrarum prohibitionis, & interdicti, mandati, statuti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quinquagesimo sexto, Quarto Kalendas Maii, Pontificatus Nostri Anno Sexto-decimo.

Dat. 28. Aprilis
1756.
Pont. 16.

J. Card. Pro-Datar. D. Card. Passioneus.

VISA
De Curia J. C. Boschi.

Loco † Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.